

1. Istorie faimoasă

Bragagiu

Cresc volume de istorii
În dimensiuni concrete
Nu pe perle din memorii,
Ci-n porunci din cabinete.

Sunt plătiți prea bine scribii
Pentru lucrul lor rentabil
Pomenirea să o schimbe
C-un trecut mai convenabil.

Să nu supere pe nimeni
De pe tron ori de la naibă
Și să-ngroape-n scrieri inimi
Ce Credință pot să aibă.

Se pocește începutul
Cu o ipoteză „faină”
Ca să moară tot trecutul
Scorniturilor în haină.

Se amestecă în troacă
Rămășițele zoioase
Și cu ele se încarcă
Universități și clase.

Ce nu-i „bine” se ascunde
Ori se pune dur la „rece”,
De nu știm veniți de unde
Și-ncotro ne vom petrece.

Că ne-au învățat străinii
Că ei sunt „liberatorii”,
Iar din noi, din noi, românii,
Au compus cotropitorii.

C-o minciună pe minciună
Se împoașcă în Dreptate:
Nu pot un cuvânt să spună
Morții-n patruzeci și șapte.

Îmbrăcăm iarăși cu frică
Verighete de cătușe
Căci nu pot soldați să zică

Din războaiele cu rușii.

Zăngănim, căței cu salbă,
Să le placă la cucoane...
Tac, căzuți prin Valea Albă,
Și Mihaii, și Ștefanii.

Decebalii sunt prin zgură
Stropiți cu rachiu de perje
Că și limba lor din gură
Și din suflet azi se șterge.

Cu povești de mahalale
Am uitat strămoșii-n astre,
Ei n-au loc în manuale
Nici în sufletele noastre.

Noi suntem popor de pace
Cu guverne de bravadă -
Cine oare să ne-atace
Tuturor când dăm din coadă?!

Numai când, mușcați de pizmă,
Hăituim frați, să nu fie,
Vreun străin ne arde-o cizmă
Să nu facem gălăgie.

Că-nțeleg de ce în viață
Nu mai vin strămoșii iară:
Pur și simplu le e greață
Pentru cine-așa luptară...
Victor Bragagiu